

A „KELET” előfizetési díja:

Vidőkre postán vagy helyben házhoz hordva	
Egész évre	16 frt.
Félévre	8 „
Negyedévre	4 „
Egy hóra helyben	1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 7 kr.	

Megjelenik a „Kelet” minden nap, az ünnepeket követő napok kivételével.

Szerkesztői szállítás:

Fő 4-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények érkezendők

AZ ÉRTÉKESBŐ CIKKEK DÍJZÁRTATNAK.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Kiadó-hivatal:

Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

Hirdetési díjak.

Hatszor hasábezárt gármond sor vagy annak tere 6 kr. Bélyegdíj minden hírlap után 30 kr. Nagybő és gyakoriabb hirdetéseknek külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket fölvesznek:

Bécsben: Orpélik Alajos Stadt Stubenbastei Nr. 2. (Eckhaus der Wollzeile 36.) Haasensteint és Volger (Vallfischgasse 10.) Bud. Mosse Publicistische Bureau Budapestben: Haasensteint és Volger hirdetés köv. irodája. Goldberge A. V. hirdetések felvételi irod. Budapestben Szervitátor 5. sz.

Nyitási cikkek

gármond sora után 25 kr. fizetendő.

Kolozsvár közegészségügyének életkérdése.

I.

(—r—n) Midőn e helyen néhány hét előtt Kolozsvár közigazgatási organismusa újra szervezésének kérdése tárgyalatni kezdett, várva-vártuk, hogy a közegészség szervezet elárult kérdése is tüzetes megvitatás alá kerül. Várakozásunk annál alaposabb volt, mivel a (?) jegyű cikkek avatott írója minden irányba kiterjedő figyelmével a közegészségügy elhanyagolt kérdését is tovább el nem odázhatóan jelentette ki.

Ámbár cikkirő a kérdésnek legnevezetesebb oldalát — a szükséges költséget hozta előtérbe: megvalljuk, annak pusztá föl-említése nem elégített ki. Vizvezetésről, mely kétségtelenül szükséges — és csatornázásról tett említést; mely utóbbi hasznossága vagy éppen ellenkezőleg ártalmas volta az eldöntendő kérdések egyik legnevezetesebbike, ezekről, mondjuk, tett említést, mielőtt életképes közegészségi szervezetről gondoskodtunk volna, melynek ugy elégséges voltában, mint tudományos képzettségében teljes megnyugvással megbízhatnánk.

Ilyet kell igénytelen nézetünk szerint első sorban teremtenünk a közeg. törvény 142. §-a értelmében; de illet saját jól fel-fogott létérdekeinkben is, nehogy ugyanazon törvény 9. §-a snjtsjon, mint olyan helységet, „hol a halálozás a rendes arányt tetemesen felülmulja” és a hol az utóbbi 8 év alatt (1. polgármesteri jelentést 1878-ról) a lakosság létszáma 26 ezerrel 24 ezerre apadt le kihalás következtében. (Nem is lehet másként, mert míg az európai nagy városokban 1000 lakosra 22—30 haláleset jut, addig Kolozsvártt tavaly előtt is 29 esett — polgármesteri jelentés ugyanott — más adatok szerint azonban többnyire közel jár a 40-hez!)

Ezen borzasztó állapot — azt hisszük — megérdemli, hogy foglalkozunk vele.

Mindaddig, míg egészségügyünkre több gondot nem fordítunk, vagy jobban mondva, amíg arra gondot nem fordítunk — eddigelő mitsem törődünk vele — nem remélhetünk javulást: azt hisszük, ezt fölösleges bizonyítani.

Mindenesetre csak benső örömről fejezhetjük ki afelett, hogy ezen életkérdésben több oldalról, laikus részről is, hatalmas han-

gok emeltettek. De az ügy fontossága arra késztet, hogy ne hallgassunk most a szervezés küszöbén; nem tehetjük, hogy ismételve föl ne hívjuk az illetők figyelmét ezen, közgazgatási életünkben annyira elhanyagolt, teljesen elfeledett mezőre, mely paragon hever, dacára, hogy termőföldjeink legdúsabbika lehetne, mely a ráfordított munkát és költséget dús kamatokkal jutalmazná.

Már egy szervezést átéltünk, mióta autonómiánkat szabadon élveznünk engedte az ég s egészségügyünket hagyjuk mégis úgy, mint volt a múlt században. A költséget, a tápot megvontuk tőle, mint mostohától, míg egyéb intézményeket nem egyszer rajkóként dédelgettünk.

Meg vagyunk győződve, hogy az a nemesebb intencióny képviselő-testület, mely a tanügyre, a szűpítésre, a test edzésre, nemkülönben a város csaknem minden oldalú fejlesztésére, előhaladására annyira önzéstelenül, mondhatnók önfeláldozóan, a jövő nemzedék javáért tett és folytatást működik, az, mondjuk, meg fogja most ragadni az új szervezés idején az alkalmat, hogy — ki kell mondanunk — mulasztását helyrehozza, hogy a közegészségügyet, ha nem is bőkezűen dotálja, de az előhaladott tudomány s a mindenfélől érzett közszükséglet kívánalmaihoz képest kellő számmal és képzettséggel munkásokkal lássa el; eleget tevén egyszersmind ily módon az országos törvénynek is, a mi még oly képviselőnek is kötelessége, mely önjavát nem annyira belátó, mely nem dicsekedhetik oly méltán azzal, hogy e kor intéset föl fogta, mint a miénk.

Midőn öntudatosan mondjuk ezeket képviselőtestületünkről, megvalljuk, némi édes önértéssel is tölt el a tudat, hogy ezt nyíltan tehetjük. Kolozsvár többet haladt az utolsó egy pár évized alatt több tekintetben — ha, fájdalom, nem is minden téren, például az ipár terén — mintsem talán az utóbbi pár század alatt. De éppen ezen kedvező nyilatkozat hangoztatásával egyidejűleg nem lehet nem constatálnunk, miként ez kötelessége Kolozsvárnak.

Kolozsvár multja feltételezi, Kolozsvár jelen intelligens volta megköveteli s Kolozsvár jövője szoros kötelességévé teszi: hogy neesak a törvényt tartsa meg, hanem annak keretén belül előre mozogva, abban meg nem nevezett, de jelzett, mindenesetre pedig megengedett olyan intézményeket hozzon létre,

melyek mintánul is szolgálhassanak a haza többi részeinek.

Ha nekünk nem is vesz föl a haza 40 millió előhaladási kölcsönt, mint a fővárosnak, igyekeznünk kell mégis nagyobbbrészt önrönlön haladni; nekünk pénzühiányt tetterővel kell pótolnunk. Lankadatlanoknak kell lennünk, mert város-társaink, részint nagyobb anyagi erejük segítségével, részint, mert megértették a kor intő szavát, egy Arad, Szeged, Debreczen, stb. haladnak; nehogy elhagyjanak.

Ilyen, fenjelzett természetű éppen a közegészségügyi törvény is; sok, nagyon sok van mondra a sorokban és sorok közt, amit egy önálló község megtehet s a mit a saját érdekét átérző közönségnek meg kell tennie.

És ha majd ily irányban akarunk valamely jelentékeny egészségügyi intézményt létesíteni: alig feltehető, hogy a kormány, mely egyéb üdvös munkáinkban is mindannyiszor segítségünkre volt, anyagi támogatását megvonja.

Ily eszméktől vezéreltetve, olyan orvosi illetőleg közegészségügyi berendezést hozunk ajánlatba, mely első tekintetre újnak, talán szokatlannak fog föltűnni, de mindenesetre megérdemli a vele foglalkozást s — legálabb igénytelen nézetünk szerint — létesítendő; és létesíthető is, mivel kevés költség többletet vesz igénybe, a ráfordítottakra meg fog — mert képes lesz — dolgozni.

Ajánlatunk vezérelve: megfizetni a munkát, de a fizetésért valódi munkát meg is kívánni.

A közgazgatási orvosok díjazásának minnundo alább leicálása észszerűtlen dolog. Olcsó pénzért, csak alsóbb tudományt lehet kapni, orvost, aki nem képes egybitt megélni. Aki tudományra önértékével bír, olcsón nem vállalkozik.

Azt szokták mondani: a községi orvosnak kevés dolga van, emellett kereshet magának más úton élelmet. Épen az a baj, hogy semmi dolga sincs a községi teendőkkel, éppen azt sinyl a közegészségügy. Maga nem képes teendőt találni, a hatóság még kevésbé képes őt utasítani; ugyanis:

Nem hallgathatjuk el közegészségügyi törvényeink ama nagy hibáját, miszerint — csupa utánzásából az angol törvényeknek — a törvényhatóság első tisztviselőjének s más laikusoknak olyan teendőket tesz kötelességükké, olyan működési kört jelöl ki nekik, mint a fő- vagy kerületi orvosoknak például:

neki, oly sikert, mely miniszteri tárczát szerezhet számára. Franciaországának oly kevés valódi férfiak van! Éa, aztán kedves egyetlenem, hidd el, hogy csak az öreg emberek tudnak igaziban szerezni. Oly nagyon hálásak azért, hogy az ember elég kegyes, megütni őket maga körül. Vedd hozzá még azt, hogy Miraval ur kiváló finom izléssel bír, tudja méltányolni irodalmi működésünket. Megirta, ő maga, hogy e működést első rangúnak találja.

E szavak után Verez asszony ismét oda-bagya himzését, leányához szaladt, s megölelve őt, így folytatta:

— Haragszol? No jól van, ne beszéljünk többet róla. — A játszma nem egyenlő Penneville gróf és nagybátyja közt. Egyik tetszik nekem . . .

— Soha sem tudja eltalálni a helyes kifejezést . . . nem unom őt.

— És a másikat unod.

— Oh! istenem! untam.

— Jól van! így tehát, most teljesen egy színvonalon állnak, ugyanazon zászló alá esküdve föl. A verseny kezdetét veheti.

— Igaza van, a végén komolyan meg fogok haragudni, felelt Corneuil asszony, miközben meggyújtott egy viaszgyagyát, hogy visszavonuljon halósóbájába.

Mielőtt távoznék, egyik ablakhoz lépett, egy perozig némán szemlélte, a csillagokkal behintett égboltozatot, mintha ihletet keresne ott. — Azután határozott s ünnepélyes hangon így szólt anyához.

— Legyen biztos a felől, hogy csak szívemre fogok hallgatni.

Ha anyám félreismeri érzelmemeit, főtartom magamnak a jogot, hogy meghazudtolhassam véleményét.

Verez asszony ujalog megölelte leányát, így szólván: — Te valószínű porosz király vagy ed-

hogy kutassák föl a közegészségre ártalmas hatányokat, esmerjék föl a járványt stb. előfélélt aztán utasítsák azon értelemben a tisztí orvosokat. Ilyen teendők orvosi szakismeretet tételeznek föl; már pedig, tudtunkkal az állam nem gondoskodik a községi tisztviselő orvosi kiképzetéséről. Mi következik ebből észszerűen? az, hogy inkább alkalmazzanak olyan orvosokat, akik maguk képesek működési körüket feltalálni s viszont magok a közigazgatási közegeknek utasítást adni.

Hogy a képviselő testület észszerű orvosi szervezetet fogadjon annak idején el, arra a szervező bizottságnak kell most az útát előkészítenie; olyan tervet ajánlania, mely a szakértelem közreműködésének ayo-mait ne nélkülözze.

Meg vagyunk győződve, hogy a városi egészségügyi bizottság a küszöbön levő szervezés körül a közegészségügyi törvény 152. §-ban rászabott kötelességét teljesíteni el nem mulasztandja s annak idejében meg fogja tenni odavonatkozó ajánlatát a szervező bizottságnak: azonban aligha családunk abbéli feltévéssünkben, miszerint az új szervezés alpmunkálataiból orvosi szakértők, még ez ideig legalább, merőben ki vannak zárva, dacára, hogy a szervezésnek egyik nevezetes s minthogy az orvosügy most kerül első rendszeres szervezés alá, tagadhatatlanul legnehezebb része épen ez. Sőt tényleg tudjuk, hogy a 7-es albizottságban egy orvos sincs; a képviselő-testület pedig a jogügyi és pénzügyi bizottságokra bízta a szervezés előmunkálatait. Kitől várjuk ily körülmények között a város leendő egészségügyi szervezőtének megfelelő, tudományos beosztását? Az ott jelenlevő pap, jogász, vagy hivatalnok uraktól? Mi jogon, mi alapon követelhetünk ilyenektől kimerítő egészségügyi esmereteket; avagy rossz neven vehetjük-e majd azon különben tudományos, sokoldalú miveltségű uraktól, ha a létesítendő egészségügyi szervezet bóna lesz? Magukra vennék-e ezért a felelősséget ők maguk? Bizonyal alig hiszszük!

Mindezen elmondottak alapján első ajánlatunk:

hívjon össze mindenek előtt a t. polgármester ur orvosi szakértők-ből javaslattevő értekezletet, mely — eltekintve, természetesen, a személyek ajánlásától, mint nem kö-rébe tartozótól — a törvénynek úgy, mint a specialis helyi szük-

sem; szivedről, lelkiismeretéről beszél, enged másoknak, hogy tegyenek, főtartva magadnak a meghazudtolást. Jó, jó, majd leszek én a te Bismarckod.

S e szavak után Verez asszony elkísérte imádott anyját, a szentek-szentjének atyjáig. Másnap reggel egy kis finom eső permetezett, mely kissé megáztatta a földet; azonban a marquis még sem látogatta meg unokaöcsését, mi igen szomorította Verez asszonyt. Talán az volt szándéka, hogy utközben feltartóztassa, hatalmába kerítse őt. Délutánra az idő felderült s ekkor azt indítványozta leányának, hogy menjenek egy kicsit kocsizni. Horace nem kísérté el őket; átakarta még egyszer nézni kézirátát, hogy este ne legyen semmi fennakadása az olvasásban; úgy vélekedett, hogy a menyasszony a férjhezadásakor soha sem lehet igen szép . . .

A mint a hölgyek visszatértek séta-kocsizásukból, a manethoni szép fensik szőlőn haladtak el, honnét felsőes kilátás van a tóra és az Alpokra.

Verez asszony, kinek vizsga szemei mindent megláttak, a kocsi üveg ajtaján át, megpillantotta a marquist, egy magános padon, bus komolyan üldögélni. Megállította a kocsit, gyorsan leszállt, s kérte leányát, térjen vissza egyedül szállására. Nehány percz múlva, mintha csak ugy sétálna, tiz lépésre elhaladt a marquis előtt, s egyszersen csak örvendő felkiáltást hallatott. Miraval ur észrevéte, hogy az Alpok és közte, egy szép veres chignon tűnik föl, felpillantott; jobb szerette ugyan a szőke chignonokat, de azért, mint udvarias ember, ebbe is belenyugodott.

— Áldott legyen a véletlen ó felsége! kiáltott fel Verez asszony. — Ezennel foglyom ön, marquis ur; adja meg magát ellentállás nélkül.

A marquis karját nyújtotta neki — így szólván:

— Foghazam nagyon kedvemre való, asz-

zszonyom.

ségnek mindenképp megfelelő orvosi szervezetről véleményezzen s ajánlatot tegyen. Ennek munkálatait aztán — mint olyat, mely a helyben található legilletékesebb kútforrásból vette eredetét, melyben következőleg körülményeink között leginkább megbízhatunk — mint illet, mondjuk, terjessze aztán a 7-es albizottság, majd a jogügyi és pénzügyi szakosztályok s végre a képviselő-bizottság elé elfogadás végett.

Saját szervezeti javaslatunkat jövő alkalommal adjuk elő.

Az erdélyi rom. kath. statusgyűlés.

Gy.-Fehérvár, nov. 12.

Páspók ur 6 nmlga a november hó 10-kén délelőtt 9 órakor a Szent-Lélek segítségül hívása végett a székesegyházban fényes segédlettel tartott isteni tisztelet után egy magasatos eszmében gazdag és a szép számban megjelent tagok által lelkesedéssel fogadott beszéddel nyitá meg a statusgyűlést. A megjelent tagok számbavételére, valamint a szükséges választások megjelölésére egy öt tagu bizottság lón kinevezte, u. m. K. Biasini Domokos, Gidófalvy Geiza és Korbuly Bogdán a világiak, Ágoston Károly és Gergely Ignác az egyháziak részéről. Mig e bizottság teendőit bevégezte, a gyűlés fél órára fel vala függesztve. A bizottság számbavétel és igazolván a tagokat, jelentéséből kitűnt, hogy összesen 75 tag jelent meg: 38 egyházi és 37 világi. (Ezekhez a második napon még négy világi és egy papi tag jelenlén meg, az összes gyűlés 41 világi és 39 egyházi tagból állott. A világi notabilitásokból ott látók: br. Jósika Lajos, gróf Kálnoky Dé-nos, gr. Eszterházy János, br. Jósika Samu, br. Bálint József, Mikó Mihály, Tolnay Gábor, Tolnay Reginál, Ugron Gábor, Pekry István, Ge-cz János, Sebestyén Mihály stb urakat.)

A statusgyűlési tagok igazolása után, Simon Elek világi jegyző betegsége miatt meg nem jelenhetvén, e gyűlés tartamára helyettesi minőségben világi jegyzőnek közfelkiáltással Finály Henrik egyetemi tanár választott meg.

A világi elnökség betöltésére kerülén a sor, miután az 1877-ki statusgyűlés br. Jósika Lajos ur 6 nmltósága lemondását csak tudomásul vette, helyét pedig a jövő statusgyűlésig azon reményben, hogy a status 6 nmlgát e hivatal betöltésére ismét megnyerheti, betöltetlenül hagyván, annak helyettesítését Pál Sándor alelnökre bízta: a gyűlés örömmel látván, hogy a báró ur

— Felmentem önt az udvariasság alól. Csapán arra kérem, hogy beszéljen nyíltan velem, ha ugyan oly dolog ez, mit egy diplomatától kérni lehet. No mondja, akar-e összeinteni lenni.

— Az lesznek ép annyira, mint Amen-Heb, az igaz, Ammon juhnyájainak felügyelője, s főszámvévoje.

— Legelőször is vallja be, hogy van jogom kérdőre vonni önt.

Magaviselete irányunkban, nem volt-e legalább is nagyon sajtáságos? Azon nap óta, midőn Penneville gróf bemutatta önt nekünk, mintha feladatul tűzte volna ki magának, hogy minket kerüljön s fusson előlünk.

— Oh! higgye el asszonyom . . .

— Valóban, ugyan mit vétőttünk ön ellen? Bizonyosan fölfedezte, hogy nagyon együgyű vagyok.

— Kedves asszonyság, azon első percztől fogva, midőn szerencsém volt megpillantani kegyedet, nagyon eszes nőnek tartottam, s véleményemet most sem vonom vissza.

— Ez esetben, hát leányom az, ki elég-geszerencsétlen volt meg nem uyni önnel tetszését?

— Leánya! kiáltott fel a marquis. Eny-nyire el tudnék-e átkozva lenni isten és embe-rektől! . . . De hisz leánya imádásra méltó!

(Foly. köv.)

Lord Beaconsfield és kora.

— Cucheval Clarigny után. —

(Folytatás.)

A mellett, hogy Disraeli ugyanazon eszmét vallotta, a királyi előjog tiszteletére, a lordok házában tekintélyére és a megállapított vallási

A „KELET” TÁRCZÁJA.

APEPI KIRÁLY.

REGÉNY.

IRTA:

Cherbuliez Viktor.

Második rész.

V.

(Folytatás.)

Corneuil asszony megvételével futotta átszemeivel az első levelet; de midőn hozzáfogott a másodikhoz, egész külseje megváltozott, fölegyenesedett ülésben, arca epedő kifejezése eltűnt, halvány képen gyöngye pir terült el, s mely tűz szemeiben valami sajátos csillám csikázott át; valami különös volt olvasható a szemekben, mit hosszú szempilláival elrejtetni, nem vett fáradságot magának.

Azonban, midőn végig olvasta a levelet fölállt íróasztala fiókjából elővett egy levél borítékot, belezárta a két levelet, kérte anyját, hogy címezze, csöngetett Jaquot-nak, s ez belépve, így szólott hozzá:

— Hogy azonnal vigyék át e levelet Penneville grófnak!

Azzal ismét visszaült a pamlagra.

— Ez apró fekete betűk tán elégették uj-jacskaidat? szót mosolyogva Verez asszony.

— Megkímélhetett volna attól, hogy el-olvasassa velem, ez üres szóhalmazt, felelt leánya.

A marosvásárhelyi takarékpénztár részvénytársulat igazgatósága,
tekintettel arra, hogy az intézettől hitelt élvező közönség az eddiginél kisebb kamatláb kedvezményében részesülhessen, az 1879-dik évi október-hó 31-kén tartott ülésben az alapszabályok 34 §-ában megadott jogok alapján a választmány nyal együttesen elhatározta: hogy váltókra, zálogokra és előlegekre adandó kölcsönök után, kamat és illeték czimen eddig vett százalék, már a folyó évi november-hó 15-től kezdve 2%-kal leszállíttatik; ezzel kapcsolatban köztudomásra hozatik azon intézkedés is, hogy az 1880-dik évi január-hó 1-től kezdve, a már előbb betett és ujabban beteendő összegek után, a betéti eddigi 6%-os kamatláb 5%-ra leszállíttassék, mely elhatározás a betevő feleket illetve oly figyelmeztetéssel hozatik ezennel köztudomásra, hogy a ki betéti pénzéről a betétkönyv czimlapja belső felén olvasható 9-dik §-nak megfelelően az 1879-dik évi december-hó 15-ig nem rendelkezik, az, jelzett időtől kezdve ezen kamat leszállításba beleegyezettnek fog tekintetni.— Marosvásárhelyt, 1879. október 31-kén.

A marosvásárhelyi takarékpénztár részvénytársulat

igazgatósága.

Kwizda Ferencz János
állat-gyógyszerei Korneuburgban,
cs. kir. udvari szállító

állatgyógyászati készítményekre nézve,
melyek ő felségeik az angol királynő és a porosz király és német császár; valamint sok magas rangú egyén ölaiban rendkívüli sikerrel alkalmaztatnak, az osztrák és az olasz államokban kiváló szabadalommal ellátva és londoni, párisi, bécsi, hamburgi és müncheni éremmel vannak kitüntetve.

A számos, e készítmények alkalmazására vonatkozó iratból a következőket említjük fel.
KWIZDA FERENCZ JÁNOS cs. k. udv. szállító urnak Korneuburgban.
A múlt évben öntől hozott **Korneuburgi marhapor** itt gyorsan elkelt s kitűnő hatása, valamint az általa elért meglepő siker által általános elismerést aratott. Hogy a minden oldalról önző keresletnek megfelelhessenek, kérem nekem via Hamburg azonnal 2000 pakétot küldeni.
Rio de Janeiro. **Halfeld C. Ottó.**

Kwizda Ferencz Ján. cs. k. udvari szállító urnak Korneuburgban.

Midőn utószor hozattam Korneuburgi marhapor, közölni szerettem volna, hogy itt a fiatal marha közt a legelő változtatások évenként járványos betegség mutatkozik, a melynek gyors lejárás mellett a nyáj legnagyobb része áldozatul esik. E betegség ellen önek **Korneuburgi marhaporát** használtam, még pedig, hogy pontosan meg lehessen határozni a sikert, elküldtem tőztem kísérletet. 100 darab borjúnak t. i. a legelőre hajlat előtti darab ideig kevés korpával vegyített Korneuburgi marhapor adattam, s így becsátottam a rendszeres legelőre; más 100 darab borjút, mely nem kapott Korneuburgi marhapor, ugyanezzel, de elküldtem hozzájuk ugyanazon legelőre s ezekből rövid idő 70 darab megkapta a járványt s annak áldozatul esett, míg az első 100 darabból, mely **Korneuburgi marhapor** kapott, csak 15 darab betegedett meg.
Mintán mindkét csoport hori azon egy legelőn, egészen egyenlő befolyásnak volt kitéve, nyilván való, hogy az első csoportnál tapasztalt meglepő siker egyes-egyedül a **Korneuburgi marhapor élvezetének** köszönhető. Mintán az eredmény az itteni számos nagy marha állomány tulajdonosok előtt ismeretes, s természetesen nagy mozgalmat okoz, késztetelen, hogy önek marhaporát itt Braziliában útát tört magának, s nem sokára általános alkalmaztatni fog.

Rio Janeiro (Brazília).

Halfeld C. Ottó.

Kwizda állatgyógyászati készítményei valódi minőségben kaphatók **Kolozsvárt: Csiky Imre, Dietrich Sám., Gergely Ferencz. N. Szebenben: Morscher W. S. Reissenberger A. Gyula-Fehérvárt: Fröhlich S. Gyógyszerész. Brassóban: Ecmias D., Heshaimer S. L. A. Köhalmában: Nagelschmidt utóda. Maros-Vásárhelyt: Büreher M. Seps-Szent-Györgyön: Csulak testvérek. Segesvárt: Teutsch J. B. Szász-Régenben: Czoppelt Hugóné.**

Ezenkívül a koronaországok csaknem minden városában és mezővárosában vannak raktárak, melyeket a vidéki hírlapok koronként közölnek.

A ki védbélyegemnek valamely hamisítottát olyaténképpen jelöl meg nekem, hogy törvényes büntetés alá vonhatassam, 500 forint terjedő jutalmat kap tőlem.

Halfeld C. Ottó
H. H. Halfeld

„THE GRESHAM”

életbiztosító-társaság Londonban.

Magyarországi fiók: Budapest, Fer. József-tér 5. **Ausztiai fiók:** Bécs, Opernring 8.

A társaság vagyona frcs 62.819.848.—
Évi bevétel biztosítások és kamatból 1878. június 30-kán frcs 13.060.747.15
Kifizetések biztosítási és jár.-déli szerződés és visszavásárlások stb. után, a társaság fönnállása óta (1848) több mint frcs 86.000.000.—
A legutóbbi tizenkét hónapos üzleti idő alatt a társaságnál frcs 54.736.050.—
Értékig nyújtattak be ajánlatok, miáltal a legutóbbi 25 év alatt frcs 899.457.175.—
benyújtott ajánlatok összértéke több mint frcs 899.457.175.—
értékre megy. — Tervezetek s minden közelebbi felvilágosítások az osztrák-magyar birodalom minden nagyobb városában az ügynök urak, s a magyar és osztrák fiókok által adnak. (313) (4—12)

Csapó Sándor

NAGY-BAZÁRJÁBAN

saját természetmennyi

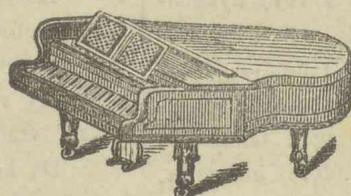
legnemesebb fajta almák

(396)

folyvást kaphatók.

(4—6)

Kilója 20 krajczár.

súl venni kérnők, maradunk

Van szerencsénk tudatni a t. cz. közönséggel, hogy cégünk kiváló képviselővel Kolozsvárt **Gegenbauer J. C.** zenetanító urat bíztuk meg, s nála mindig új gyárunkbeli zongorák lesznek kaphatók. A midőn ezt tudomásul venni kérnők, maradunk

teljes tisztelettel:

Schweighofer J. M. fia,

cs. k. udvari zongora-gyárosok Bécsben.

Megjelent és Kolozsvárt

STEIN JÁNOS

m. k. egyetemi könyvkiadó s könyv- és zeneműárusnál

k a p h a t ó:

Gazdasági zseb-naptár

az 1880-dik szökő évre.

XX. évi folyam.

Szerkeszti

Kodolányi Antal.

Ára, vászonba kötve, a „Magyar gazdák évkönyvé”-vel együtt 2 frt.

ERDÉLY s különösen a székelyföld

küzgazdasági jelene és jövője

az erdélyi gazd.-egylet egy tagjától. Ára 40 kr.

Postán küldve 45 kr.

hogyha az ára postautalványban küldetik.

Magyarország tiszti czim- és névtára.

1879.

Ára 4 forint.

Magyarország magassági és vízrajzi viszonyainak térképe.

Tervezte és rajzolta **HÁTSEK IGNÁCZ.** Ára 40 kr.

Athletikai gyakorlatok.

A szövegbe nyomtatott 143 ábrával.

Gr. Eszterházy Miksa (Viator)

czikkeivel bővítté összeállította **MOLNÁR LAJOS.**

Ára 2 frt 50 kr. Kötve 2 frt 80 kr.

Boccaccio

100 vig elbeszélése.

(11 Decamerone.)

Az olasz eredetiből fordítva.

Bevezetéssel és Boccaccio életrajzával. Két kötet ára 3 frt.

Az emberirtó.

Egy család története.

Regény két kötetben. Irta **ZOLA EML.**

Francziából fordította **NYÁRY LÁSZLÓ.** Ára 2 frt 60 kr.

MAGYAR LEXIKON.

MEGJELEN FÜZETEK BEN.

Egy—egy kötet 10 füzetből áll.

Eddig már 40 füzet jelent meg

és folyvást kapható csupán

Kolozsvárt **STEIN JÁNOS**

m. k. egyetemi könyvkiadó s könyv- és zeneműárusnál.

(128)

(26—30)

Papier à Cigarettes

LE HOUBLON

Fabrication Française

Pour éviter la contrefaçon suscitée par le succès sans précédent de notre Papier, exiger que chaque feuille porte le mot **LE HOUBLON**, et que chaque boîte soit revêtue de cette étiquette avec notre signature.
Le Papier **LE HOUBLON** se trouve chez tous les marchands et négociants en cigares et cigarettes.

Cawley & Henry
À PARIS
seuls Fabricants

Cawley & Henry
Propriétaires du Brevet.

Ditmár R.

cs. kir. orsz. szabadalmazott

lámpa-gyára Bécsben.

Az új árjegyzékek ismételt árusítók számára 1879-re megjelentek.

Asztali- és függő-lámpák

bármely kiállításban a legjutányosabb gyári árak mellett.

(391)

Napégők,

(4—10)

felülmúlnak minden ismert égőt világító erőben.

Világító-lapos égők,

üvegtaggyárral és ernyővel való használatra henger-üveg nélkül.

Gyárak Bécsben és Varsóban.

Raktárak: Bécsben, Prágában, Lembergben, Milánóban, Münchenben, Berlinben.

Ditmár R. raktára Budapest, Józseftér.